

“தேனைக்கு மலர்முகத்தைத் தேடுகிறோம் தலைவா!

தென்மொத்தை நெற்றுவனைப் பாடுகிறோம் தலைவா!”

பன்னூறாண்டுச் சாதனைகளைத் தன் தொண்ணூறாண்டு வாழ்க்கையில் தொட்டு முடித்து எவரும் எட்டுமுடியாத உயர்த்தை எட்டுப் பிழித்து வானுயர் தோற்றும் பெற்ற வரலாற்று நாயகர் ஏற்றிருந்த பதவிக்கு ஏராள எழில்கூட்டு விலக்கிய வீணையை எப்போதும் தான்மீட்டு சாற்றவொண்ட உழைப்புக்குச் சித்திரப் பொலிவூட்டு அளவற்ற பேராற்றல் அரசரனும் முடிக்கட்டு அற்புதங்கள் பலபுரிந்த அருமைத் தலைவர்

‘வீற்றிருந்த பொழுதல்லாம் வெளிச்சுத்தைப் பெற்றேன்’ என்று அவர் அமர்ந்த அரியானமே அகங்கிரித்து நிற்க அஞ்சுமறை தமிழகத்தை அலங்கரித்து நின்ற அறிவாண்மைச் சீலர் ‘ஆயிரம் யானை பலம் ஆர்த்துவரும் சேனை பலம் அணைத்திலும் மிகக் பலம் அரசியலில் தக்க பலம் பகுத்திரிவுப் பாசநையின் பக்க பலம்தான்’ என்று பகைப்புலம் அதிரப் படிநடத்திப் பார்வியக்க வைக்க பைந்தமிழ் வேந்தர் மூவாப் புகழ்மேவும் நம் முத்தமிழ்றிஞர் கலைஞர் ஆவார்!

அவர்
எட்டு வைத்த சாற்களும் எழுதி வைத்த பாக்களும் தீட்டு வைத்த உரைகளும் தீரடிடு வைத்த நூற்களும் நாட்டு வைத்த கலைகளும் நடிக்க வைத்த மொழிகளும் பூட்டு வைக்க முடியாத பொக்கிள்கள் அல்லவா!

நம்கம்
ஆட்டு வைக்கவே விறந்த அறிவுக் கருவுலங்கள் அல்லவா!

அவர் எழுதிய பக்கங்கள் எத்தனையோ லட்சங்கள்! அதிலே கூட அதிசயமில்லை! அத்தனை பக்கங்களும் அறிஞர்களால் புலவர்களால் சாமான்ய மக்களால் படிக்கப்பட்ட பக்கங்கள்!

படைக்கப்பட்ட பக்கங்கள் எத்தனை என்பதா கிங்கே முக்கியம்? படிக்கப்பட்டதா என்பதே முக்கியம்!

கலைஞரின் வாய்மொழியைக் கற்றவர்கள் எல்லாம் காலத்தை வெல்லும் கலைஞர்கள் ஆனார்கள்!

மனப்பாடம் செய்த மாணவர்கள் எல்லாம் நற்றபிழ் பேசும் நாவலர்கள் ஆனார்கள்!

செவியால் பருகிக் சிலிர்துவர் எல்லாம் கவியாய் மாறிக் கர்ஜனை செய்தார்கள்!

பொங்குமலர்க் கமலத்தின் புதுமதுவோ வேறெற்றுவோ என்மயங்க வைத்த

சொற்கூட்டங்கள்!

புத்தின்பாச் சிந்தனைகள் பூத்துக் குலுங்கிவரும் பூங்காவனங்கள்!

மனமொழியும் இருவிழியும் வழிந்தோடும் வண்ணம் வந்து குத்தித் தத்துவத் தேன்குடங்கள் என்று எத்தனை விதமான இலக்கிய வடிவங்கள்! எத்தனை படிமங்கள்!

அத்தனைக்குள்ளும் அவர்பதித்த முத்திரை நித்திலித் தமிழ்லித்தின் நித்திரை கலைத்த நிலையை என் சொல்வது?

மூழ்கி மூச்சடக்கி முந்நீர்க் கடலுக்குள் முத்தெடுப்பார்கள் அது வழுக்கம்! முத்தமிழ்றிஞர் கலைஞர் முத்தமிழ் ஆழிக்குள் மூழ்கி எடுத்தெல்லாம் முத்துகள் அல்ல முத்தாரங்கள் அல்லவா! எதையும் கொடிக் கொடுக்காமல் கட்டிக் கொடுத்து நம் கருத்திலும் தமிழன்னை கழுத்திலும் ஆராக் காதுவுடன் அணிவித்துக் களித்தவர் அருந்தலைவர் கலைஞர்!

டாக்டர் எஸ். ஜெகத்ரட்சகன் எம். பி.,
மேனாள் ஒன்றிய இணையமைச்சர்

வாடபத்தில் கீடந்த வாலிபக் குறுதீகளின் ஓட்டத்தை மாற்றிய உற்சாகத் தமிழழ ஓளிபெய்து ஓளிபெய்து ஓளிபெய்து உற்பத்தி செய்த மொழி விஞ்ஞானியின் முழுப்பெயர் சொல்ளன்றால் முத்தமிழ்றிஞர் முத்துவேல் கருணாநிதி என்றுதான் முழங்கும் லிங்கியப் பேருக்கம்!

வரிக்கு வரி பொறிபறக்கும் வார்த்தைத் தெறிப்புகளில் நொடிக்கு நொடி வெடித்திட்ட நூதன எரிமலைகள் புத்தகத்தைத் தாண்டிப் புத்திகளைத் தீண்டிய வித்தகத்தை நினைத்தால் வியப்புத்தான் விரிகிறது இன்றும்!

தீரையிலும் உரையிலும் தீரியத் தொடர்கிய கலைப்பு நடைக்குள்ளே காணாமல் போனதமிழ் உகப்பு நடையிட்டு உலாவரத் தொடர்கியது அவரால்தானே!

உச்சி மலையிருந்து ஓடிவரும் பேரருவி இடைப்பட்ட தடையைல்லாம் இடையூறாய்க் கருதாமல் உடைத்துக் கொண்டே ஓடிவரும் அழிக்கப்போல்,

உணர்ச்சிகளின் உச்சத்தில் உரைசெய்யும் பட்சத்தில் சமூகக் கேடுகளைச் சாடுகிற அழகும் ஊற்றாக உள்ளப்பாக்கிப் பாடுகிற அழகும் அவர்

காற்றாகிக் கனலாகி கன்னித் தமிழ்ப்பிழிந்த சாற்றோடு சாறாகிக் கூடுகிற அழகும் காதுகளில் ஊஞ்சல்கட்டு ஆடுகிற அழகும் காதுகளில் ஊஞ்சல்கட்டு மேடைகள் அடைந்த மேன்மைகள் அல்லவா!

ஜயக் கீளவிகள் ஆயிரமாய் வந்து மொட்கிள்கின்ற அளவுக்கு முத்தமிழைக் கையாண்ட மூத்றிஞர் அவர்!

இது மொழியா, இல்லை மோகன ராகமா? இது வசனமா, இல்லை வைரத்தின் வார்ப்படமா? இது சொல்லா இல்லை சுருட்டி வைத்த வாளா? இவர் தலைவரா, இல்லை தமிழே வீர்தானா? என்று மதிநுட்பம் மிக்காரும் மந்திரத் தமிழானும் அதிநுட்பம் மிக்காரும் அன்று மயங்கிய அதே மயக்கம் இன்றும் தொடர்வதுதான்.. இனைவைக்க முடியாத அதிசயம் என்று அரசியலே மக்களிக்கிறது! அறிவுகம் தீளைக்கிறது!

வானாலும் மண்ணாலும் வணங்கப் படுகின்ற வையைத் தலைவராக அவர் என்றும் வாழ்ந்து கொண்டே இருப்பார் என்பதுதான் அவரின் வாழ்விக்கும் வனப்புமிகு உண்மை!

சிறுமையைக் கண்டால் சினக்கின்ற தலைவராய் சிந்தனையால் மட்டுமே கணக்கின்ற தலைவராய்

உயிரிய தலைவர்கள் உக்கின்ற தலைவராய் உள்ளந்த கலைஞர் நிலவுக்குத்தில் நிலையாய் என்றும் நிலவும் கதிரும்போல் நிச்சயமான உண்மை!

வான்கலந்த பூி வாழ்க்கையை என்பது தேவைக்கும் அவரின் தேவைந்த தீதிப்பு தீராது!

மதியழுகும் கதீரமுகும் மலர்ந்திருக்கும் வரைக்கும் அவரின் மதிவண்ணத் தனியழுகும் மாறாது!

எண்ணாச் சோலையில் என்றென்றும் பறக்கின்ற வண்ணத்துப் புச்சிகளாய் வந்துகொண்டே இருக்கும் ஒருவரும்!

எண்ணார்ற நீணைவுகளால்.. நமக்குள் இயங்கிக் கொண்டே இருப்பார் அவர்!

மாநிலங்கள் அனைத்துக்கும் மதிவழாங்கும் கொற்றவராய் மாங்கையர்கள் போற்றவராய் இன்றிருக்கும் நமது இரண்டாவது கலைஞர் நின்றிருக்கும் தீசைநோக்கி நெடும்படையாய் நாம்திறபோம்!

கருத்தியல் புரட்சியின் கனமான விளைவுகளைக் கண்மூன்னே கண்டு களிகொண்ட பெரியாரும்

காகிதங்களை ஆயுதமாக்கி காயங்களைக் கவசமாக்கி கலைகளை மேடைப்பாக்கி வெற்றிக் களிகொய்து வீற்றிருந்த அண்ணாவும் ‘உதய சூரியன் ஒருபோதும் உதீராது’ என்று உலகக் கண்களுக்கும் உள்ளார்க் காதுகளுக்கும் உரக்கச் சேதி சொன்ன உயிரணைய தலைவர் கலைஞரும்

பின்னிப் பினைந்து பிழையறக் கலந்து நீராய் குஞ்சு நீராய் கிழைந்து வேறைத் தோன்றாமல் தீராவிட வேறைத் தோன்றி விளக்கிப் பொலியும் வித்தகர் ... தீராவிட மாடல் தீலகம்.. தீந்தமிழ்ச் சடர்விடும் தெண்ணாடு ரூயியு..நம் தளபதியின் தீருவழியில் தடம்பதித்து நிறபோம்!

முதலைத்தீன் முதலைமாழையும் தீராவிட மாழியும் கலைஞரின் மூல மொழியாகவும் குானம் அளந்த குால மொழியாகவும் கணிக்கவே முடியாத கால மொழியாகவும்

என்றென்றும் வாழ்கின்ற எம்மொழியாம் செம்மொழியாம் என்று சிறப்பித்த கலைஞரின் செம்மாந்த தீருப்புக்கழைச் செம்மொழிநாள் பேச்டும்! சீர்மிகுந்த தளபதியைச் செம்மொழியே வாழ்த்தட்டும்!

தொட்டதை எல்லாம் துலங்கச் செய்தார் தூயதமிழ்க் கலைஞர்! கருத்தில் பட்டதை எல்லாம் படைத் தீயக் கலைஞர் நம் தீராவிட மாடல் நாயகர் தளபதி!

கரும்புகள் கொண்ட கணுக்களைப் போலத் தழும்புகள் கொண்ட தலைவர்கள்.. கிருவரும்!

எடுய வரைக்கும் எடுயயெடுப் பார்த்தாலும் க